

Živinski in letni sejmi v Slovenski Bistrici 1900—1901.

Dne 24. februarja; na dan Marije device 7 žalosti;
dne 4. maja; dne 4. junija; dne 25. julija; dne
24. avgusta; dne 24. septembra; dne 28. oktobra
in dne 23. novembra.

Ob teh dnevih vršijo se razun

kramarskih in živinskih sejmov,
ob jednom tudi

➡ konjski sejmi ➡

s prav živahno kupčijo. Te sejme obiskujejo razun do-
mačih, v obilnem številu tudi tuji, da celó inozemski
kupei.

Pristni čebelni vosek

kupuje po najvišjih cenah

ALOIS WALLAND v Celji, rotovžke ulice.

Prvi komi,

nemščine in slovenščine popolnoma zmožen, sprejme se tako
v mešano trgovino

Jos. Sedminek-a pri sv. Lenartu pri Mariboru.

Tam sprejme se tudi učenec.

Josef Gspaltl,

zlatinar, optiker in založnik ur v Ptuj,

priporoča cenjenim posestnikom vinogradov, vinskim in most-
nim kupcem prave klosterneburgške vage za vinski
mošt od ravnatelja A. W. Babo od 2 kron naprej.

V zalogi ima vedno tudi preskušene vage za vsakovrstne te-
kočine, kakor za vino, mošt, žganje, lug, sladkor, jesih in
mleko, od so vinarjev naprej.

Razne stvari.

(Otvoritev ptujске višje gimnazije.) V torek dne
18. septembra otvorila se je v prisotnosti ekselence gospoda
cesarskega namestnika grofa Clary Aldringen, deželnega glav-
varja grofa Atemsa in prisotnosti veliko drugih visokih gospodov
v najlepšem redu višja ptujska gimnazija. Ko je najprvo gospod
župan Ornig govor držal in s „slava cesarju“ končal, govoril
je ekselence gospod deželni glavar o lepem pohištvi in zavodu.
Nato pričelo se je blagoslavljanje po njeg. mil. gospodu proštu
Fleck-u pod asistenco vseh vis. častitih župnih duhovnov. Zvečer
bil je slavnostni banket, katerega se je gospod ces. namestnik,
gospod dež. glavar, gospod proš. Fleck in še veliko drugih

gospodov udeležilo. Njeg. mil. gospod proš. držal je pri tem
govor, v katerem je pobožnost in zvestobo cesarju ptujčanov po-
hvalno povdarjal in želje izrekel, naj bi nova gimnazija prav
čednostne in krščanske može izobrazila. Po slavnosti ogledali
so si visoki gostje naše mesto in obiskali vse naše cerkve.

(Bralno društvo „Edinost“) v Pasji vasi pri Velenju
sporočilo in potožilo se je „Štajercu“ o groznih poškodbah, ki
jih je trikratna povodenj tam provzročila. Ne samo, da jim je
ta povodenj vse pridelke vničila, temveč tudi cele plasti zem-
lje odnesla, njive in travnike pa s svižem in šodrom pokrila.
Ubogi ti ljudje prosijo toraj vse tiste, ki imajo usmiljeno srce
do svojega ponesrečenega bližnjega za male prispevke v po-
lajsanje v njihovih težavah. „Štajerc“, ki ima nalogo, kmečke-
mu stanu kot kmečki prijatelj na strani stati, vprizoril je ta-
koj nabiranje prispevkov za te nesrečneže, in se obrača z da-
našnje prošnje na vse plemenito misleče može in žene, fante
in dekleta na Spodnjem Štajerskem za mile darove njihovim
bratom v Savinski dolini. „Štajerc“ bodě ime vsakega daro-
valca v svojem listu natisnil. Dosedaj so darovali: gospod žu-
pan Ornig 10 K, gospod Adolf Sellinschegg 5 K, gospod Jožef
Kasimir 5 K, gospod R. Sadnik 5 K, gospod W. Blanke 2 K,
gospod Anton Jurca 2 K, gospod Victor Schulzink 2 K, gospod
Orenuš 2 K, neimenovan 1 K, za ubogo dušo gospoda K. 1 K,
gospod Jul. Tognio 1 K, gospod krčmar „Juden-Nael“ 1 K,
gospod K. Krazier 1 K, gospod Mülleret 1 K, gospod Franc
Vogel 1 K, gospod profesor Brigola 1 K, gospodična Ivanka
Löschnig 1 K, gospod J. Kasper 1 K, gospod Jos. Benisch
1 K, gospod Karol Bachmann 1 K, gospod c. in kr. stotnik
Koller 1 K, gospod Jos. Muchitsch 1 K, gospod J. Wressnig
1 K, gospod De Temple 1 K, gospod A. Marazzi 1 K, gospod
Saria 1 K, gospod L. Scharner 40 h. Vsem tem darovalcem
najprisrčnejša hvala.

(Sadni trg v Gradcu.) Kakor vsako leto vršil se
bode tudi letos sadni in vinski trg v Gradcu na mestnem
posestvu, Keplerstrasse Nr. 114 in sicer od 4. do 7. oktobra
in potem od 8. do 11. novembra. Na prošnje mestnega od-
bora vabijo se torej sadje- in vinorejci v njih lastnem interesu
na ta trg v mnogobrojnem številu.

(Leskovec, 6. septembra. Ogenj.) V noči od 30. do
31. avgusta pogorela je bajta Franc Šostarič-a v Halozah.
Požiga je obdolžen prejšnji posestnik Janez Merc, češ, da je
zažgal bajto, misleč dobiti zavarovalnino, ki je dokaj presegala
pravo vrednost bajte. Merc je Šostarič-u le par dni prej prodal
predno je pogorela Merc-a so prijeli žandarji in ga v Ptuj k
sodišču odpeljali.

(Sv. Lovrenc v Slov. goricah, 6. septembra. Tatvina.)
Juriju Kocmutu, krčmarju v Trebetnici pokradeno je bilo v
mesecu juliju od neznanih zločincev več rečij med tem tudi
gotovine čez 200 gl. Šele sedaj je žandarmerija pri
Sv. Lovrencu in Sv. Trojici zapazila, da je tega dejanja kri-
najbrž Kocmut-ovega soseda sin z imenom Janez Kocbek. Ker
je Janez Kocbek tega zločina jako sumljiv, so ga pri c. kr.
sodišču v Ptuj zaprli.

(Živinski sejmi v drugi polovici septembra 1900. l.)
a) na Štajerskem: 18. dne septembra v Ljutomeru; 20. dne
septembra pri Mariji Tolažnici, obč. Čeremožise, okr. Ptuj;
21. dne septembra v Ormoži, okr. Ptuj; v Framu, okr. Maribor;
23. dne septembra pri Sv. Trojici, okr. Maribor; 24. dne
septembra v Slov. Bistrici, okr. Maribor; 29. dne sep-
tembra pri Sv. Lovrencu na Dr. p., okraj Ptuj; v Cmureku,
okr. Radgona; b) na Ogerskem: 19. dne septembra v Pod-
turnu, okr. Čakovec; 22. dne septembra pri Sv. Heleni okr.
Čakovec; c) na Hrvaškem: 24. dne septembra v Vinici, okr.
Varaždin; 28. dne septembra v Ivanici, okr. Ivanec; v Bed-
niji, okr. Ivanec; v Petrijanci, okr. Varaždin.

(Kočno pri Laporji.) Pri nas smo imeli dne 8. sep-
tembra kakor vsako leto veliki shod, namreč ta dan pridejo
ljudje po 3—4 ure daleč, ki imajo obljubo za zdravje živine
Zatoraj tudi vsaki romar prinese kak dar, žito ali denar, tako
da vsa darila znesejo okoli 100 kron. Ker je naša cerkev le
poddružnica od Laporja in tudi pri cerkvi gostilne nimamo
zato pridejo vsako leto po dva ali trije gostilničarji iz sosednih

vasi, da se lahko romarji, ki v hudi vročini od blizu in daleč pridejo, pokrepčajo. Ker sta letos dva gostilničarja godbo imela, je to gosp. župnika iz Laporja tako spekle, da niso pustili kakor navadno pri nas večernice brati, ampak so gosp. kaplana s sledečim oznanilom z prižnice v farno cerkev v Laporje poslali: „Danes ne bo v Kočnem večernic, ker sta dve gostilnici tukaj, ki imajo škripače (muziko), pridite tedaj vsi pobožni, da bomo za ti dve hiši molili, ki sta gostilničarjem prostor dali.“ Vprašamo Vas toraj gosp. župnik, zakaj ste se pa Vi do petih popoldan v Kočnem mudili, sladko vince pili, in radi godbo poslušali? Zakaj niste Vi šli v Laporje k večernicam za te nedolžne hiše molit? Ja gospod župnik! tudi za Vas gostilničarji stibro plačujejo, zatoraj jim ne bodite teh par bornih krajarjev nevošljivi.

(Gostilničar Gomzi) pri Sv. Bolfenku piše „Štajercu“, da ne sme nadalje „Štajerca“ prejemati, ker ga mariborska in celjska krota ne pustijo pri miru, tako da trpi pri svojem obrtu škodo. No ljubi Gomzi, ali še niste zapazili, kako razumemo mi tem sramotilnim listom usta zamašiti? Poslušajte kako se to naredi. Nekje na Spodnjem Štajerskem nahaja se en doktor, najbolj zamazana oseba, kokoršnega je kedaj naše ljubo solnce obsijalo. Pa ta gospod ni samo umazan pri svojem poslu, on je tudi malopridnež pri svojem ljubkovanju; najbolj capinski pa kot časnikarski dopisnik. Tega gospoda se torej prijazno prosi, da naj svoje časnikarsko dopisačenje, ne samo čez gospoda Gomzi-ja, ampak sploh ustavi, drugače se zna zgoditi, da bomo mi tudi čez njega nekaj povesti razglasili. Tako, gospod Gomzi, zdaj pa imate mir in „Štajerca“ lahko dalje mirno prejemati. Gospod doktor bode Vas lepo v miru pustil.

(„Štajerc“ se zataji.) Gospod poštar iz Podlehnika pusti vsako nedeljo pri Novi cerkvi došle poštnice pošiljatve pred cerkvijo izklicati. No, gospodu mežnarju pa se je zdelo izklicanje došlih „Štajercev“ odveč, pa je rajši to opustil. Mi torej od sl. pošte zahtevamo, da se pri izklicavanju poštinih pošiljatev tudi pri „Štajercu“ izjema delala ne bo, ampak njega ravno tako izklicali, kakor druge liste, sicer bomo primorani, pri poštne ravnateljstvu potrebne korake storiti, Gospodu mežnarju pa svetujemo jezik brzdati, ako noče neprijetnosti imeti.

(Urednik celjske krote) gospod Ante Beg bil je radi večvrstnih časnikarskih lažij dne 18. t. m. pri celjskem okrožnem sodišču na 200 kron kazni obsojen. Porotniške klopi bile so zasedene z večino Slovencev. Živijo!

(„Südsteirische Post“ pred sodiščem.) Po volitvah v okrajni zastop v Slovenski Bistrici prinesla je „Südsteirische Post“ članek, v katerem se vodje Nemcev posebno župan g. A. Stieger, pačenja volitve, podkupljenja in drugih črnih dejanj obdolžuje. Gospodje Albert Stieger, Jakob Wersolatti, Franc Petzolt, J. Werhoschegg in potem Jožef Baumann mlajši iz Poličan vložili so tiskovno tožbo in v četrtek se je odgovorni urednik „Südst. Post“ Edv. Jonas pred porotniki zagovarjati moral. Kot priče bili so seveda večinoma duhovniki, vendar ni se jim posrečilo kake dokaze za v omenjenem članku navedene trditve doprinesti. Porotniki potrdili so po plajdorju zastopnika tožnikov g. dr. Mravlag-a iz Celja, večino od 31 glavnih vprašanj skoro enoglasno, in Edv. Jonas bil je po tem pravoreku obsojen na en mesec ječe, poostrene vsaki teden z enim postom, „Südsteirische Post“ pa k povernitvi vseh stroškov, in oznanitvi obsodbe v „Marburger Zeitung“ in v njenem lastnem listu. Gospodje priče, med katerimi se je najbrž tudi pisec tistega članka nahajal, se jim je tako mudilo, da so pozabili celo kot priče na pristojnino.

(Iz Čadrama pri Oplotnici.) Tako zvana „celjska krota (trepalena)“ piše, da so bile volitve pri nas za Slovence jako slabe in da so zmagali nemčurji. Mi pa mislimo drugače: je Slovenec ali Nемец, le pošten in pravicen biti more, in vsaki nam je enako ljub. Vi gospodje pa, namesto da bi krščansko ljubezen oznanjali, sejete med ljudstvom sovraštvo in nemir. Saj veste: ako se dva mačka za miš tepeta, jo tretji odnese. Prosimo Vas torej prav lepo, pustite nas pri miru in zapomnite si že enkrat tisti pregovor od čevljarja in njegovega kopita. Tudi Vas gospod Juri prosimo, da se ne

jezite tako hudo na Vaše podveržene ovčice, ako Vas včas ubogati nočejo; krivi ste si tega sami. Tudi ne zlorabite prižnice in cerkve v strankarske namene, katero ste kakor sami pravite, postavili za sveto vero, ali šment, menda le za Vašo jezo in politiko. Večkrat imate po Vašem mnenji kak prepovedan časopis. Včasih se zahvaljujete za preobilo bero, največkrat pa zmerjate svoje ovčice, da so svojega pastirja zapustile in se v mišje luknje poskrile. Omenjen bodi tudi še vrli gospod sosed našega Jurija. Ljubi gospod Vida! če Vam ne kupijo Oplotničani zlatega križča, zadovolite se z novimi coklami. Vedeti se mora: Kdor malega ne časti, velikega vreden ni; našemu Vidu pa še čevljar neče štifletne zalikati. Čeravno nismo več Marijini otroci, „Štajerca“ in „Narod“ bomo vedno radi brali. Kajne gospod Juri, stari čaši so minuli. Zdavnej bi nas bili že prisilili pokoro delati, pa homo rajši sami šli na Brinjovo goro opuščanja naših grehov prositi. Pa še lepše bi bilo: dajte nam dober zgled in mi se homo poboljšali ter zopet Marijini otroci postali.

Nehvaležne ve ovčice,

Zakaj ste se poskrile.

Pastirja svojga samega,

Med volki ste pustile.

Večerko pa gromet začne,

Pastir od volka reši se.

Pogum! nič bat'! Pred njim se svet',

Na sto korakov, bajonet.

Nič ne žaluj ljub' Vida ti,

Če na Pohorju potov prida ni.

Saj veš, da tu pri nas,

Nadelovati cest ni čas.

Da takšni bi gospodeki,

Si čevljev ne raztrgali.

Opomba. To pesem razumeli bodejo seveda ljudje le v tem kraju.

Banderij od sv. Marka.

Gospod župan Ornig povabil je kmete od sv. Marka pri Ptujju, da bi gospoda cesarskega namestnika pri njegovem prihodu v Haloze spremili, meneč, da bi cesarski namestnik, ako na spodnje Štajersko pride, ne samo z mestjani, temveč tudi s kmeti v dotiko prišel, in ker se je nadejal, da bode kmete veselilo, ako bode cesarjevemu namestniku skoz njih prisotnost pokazati zamogel, da tudi oni so zvesti podložniki našega ljubega vladarja. Kmetje so priti tudi obljubili, ali vis. čast. gospod župnik delal je tako dolgo, da so kmetje ostali doma. Mesto banderja prišlo je sledeče pismo:

Velebenjeni gospod župan! Z ozirom na sprejem visoke gospode dne 18. t. m. usojamo si Vam uljudno naznaniti, da jahačev menda ne bo v polnem številu, kakor jih mogoče pričakujete. Vzroki, da so si nekteri odmislili, so sledeči: 1. Slavnosten banderij se sestavlja v čast presvitemu cesarju. 2. Ne smemo nositi slovenskih narodnih barv, a smo vendar vsi Slovenci. 3. Pravi se, da se sploh ne smemo nikjer kot Slovence pokazati. 4. Se je vse pripravljalo skrivno za sprejem pri naših jahačih (?), torej zaupanje. 5. Smo kmetijski fantje, torej na delavni dan ni ravno najpripravnejši čas. 6. Konji bi se menda preveč utrudili. 7. Zakaj niste tudi po drugih sosednih slovenskih farah iskali jezdecev, saj so konji povsod? Ali so naši najboljši? Veselimo se sicer prihoda visoke gospode, a tolike časti jim skazovati, in